

mebeløb, og hvad ved jeg, som var vores traditionelle dagsorden på det her tidspunkt.

Jeg kan måske godt være lidt skuffet og lidt overrasket over, at de to partier, som dengang hakkede løs på det planøkonomiske system på det her område, nu nærmest står med nogle firkantede forbehold over for en lovgivning, der faktisk slutter en proces i retning af decentralisering, og som er en proces, der fører til, at man lægger ansvaret ud dér, hvor det hører hjemme, nemlig lokalt. Det synes jeg er lidt skuffende og set i perspektivet af det, der er sket, overraskende.

Det er om ikke slutstenen så tæt på slutstenen til decentraliseringsreformen af det støttede byggeri. Det hilser vi fra radikal side i allerhøjeste grad velkommen.

Vi er også meget tilfreds med den deregulering, der ligger i forslaget. Det er altså godt, at vi slipper af med rammebeløbene. Det er godt, at vi slipper af med omdrejningspunkter, som ikke er særlig anvendelige styringsinstrumenter. Og det er godt, at vi nu får et totaløkonomisk princip ind i det støttede byggeri, som gør, at hensyn til miljø, energi, ressourceforbrug, måske ikke mindst på vandområdet, materialeanvendelse etc. kommer i centrum. Det er altså det, der skal gøre, at de penge, vi bruger offentligt på de her ting, og de penge, som føjes til privatøkonomisk, hænger sammen og fører til et byggeri, der er fremtidssikret. På den led synes jeg, at der er en masse gode ting at sige om forslaget.

Jeg vil så godt nævne tre områder, hvor man i hvert fald om ikke andet bør følge udviklingen efter denne reform. Det første er selvfølgelig, om det nu viser sig, at de styringsinstrumenter, som vi dels giver kommunerne og dels i begrænset omfang også beholder centralt, faktisk virker. Bliver de obligatoriske krav til totaløkonomien, som nu udvikles, faktisk så gode, at det fører til det byggeri, vi ønsker? Det håber jeg boligministeren vil følge meget omhyggeligt med i.

Men også: Bliver det faktisk sådan, at kommunerne reelt prioriterer på den rigtige måde i deres beslutninger? Det er langsigtede beslutninger, de skal tage, men de har også nogle økonomiske vilkår, som kræver, at de på kort sigt skal sætte nogle penge af. Kommer det til at fungere rigtigt? Det vil jeg mene at vi efter en rimelig periode får brug for at få en orientering om.

Det andet, som jeg så synes, der er grund til at nævne, er, at kommunerne jo nu får ansvaret – stort set hele ansvaret – men det betyder altså også, at kommunerne skal løse opgaven. I det omfang, det så ikke er klart, at ansvaret ligger hos kommunerne, må vi altså ændre »kan« til »skal« de pågældende steder. Det er helt nødvendigt, at kommunerne ved, at de skal skaffe den nødvendige boligreserve. Det er også helt nødvendigt, at kommunerne ved, at de skal løse nogle boligsociale problemer.

Jeg er helt forundret over den diskussion, vi havde for et øjeblik siden mellem bl.a. den socialdemokratiske ordfører og ordførerne for Venstre og De Konservative. Man skulle tro, at mursten var noget, hvor man oprettede og byggede nogle firkantede buer, og så skulle der ikke bo nogen i dem. Men hvis mennesker kommer ind i en bolig, så er der sociale hensyn, som man også bør tage med ind i billedet. Alt andet ville dog være højst besynderligt.

Og endelig den sidste ting, som jeg vil nævne som noget, hvor man kan sige, at dér må vi altså også følge det meget omhyggeligt, er selvfølgelig de forsøgsmidler, der sættes af. Det er klart, at man ikke kan forvente, at man centralt bruger tilstrækkeligt med forsøgsmidler til at sikre, at man både bygger på den mest hensigtsmæssige måde og løser de problemer, der skal løses f.eks. med bofællesskaber og andre ting. Jeg kan godt have mine tvivl om, om 5 mio. kr. årlig er tilstrækkeligt til at løse den aktivitet, men jeg synes, at vi i første omgang må se på, om det er tilstrækkeligt, og bede boligministeren om at vende tilbage med orientering om, hvordan dette virker.

Men helt generelt synes jeg, at dette er et stort skridt i den rigtige retning.

Kim Behnke (FP):

Fremskridtspartiets ordfører, fru Kirsten Jacobsen, kan ikke være her i dag, og jeg har derfor lovet at sige nogle ganske få bemærkninger til lovforslaget.

Se, hvis Fremskridtspartiet kunne bestemme, hvordan vi helst ville have det, så var der ikke brug for det her forslag, for så var der ikke noget, der hed støttet byggeri. Så lod man private opføre udlejningsbyggeri, og de mennesker, som ikke af egen drift kunne skaffe sig indkomst til at bo der, måtte man så via den sociale lovgivning tilgodese. Det ville give en konkurrence, som ville være med til at højne kvaliteten og sænke priserne.